La frase del dia

"Mai aconseguiran [els independentistes] separar-nos ni dividir-nos, ni posar fi a la solidaritat que ens uneix"

Mariano Rajoy, PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

A la tres

Pepa Masó pmaso@elpuntavui.cat @ppamaso

Elogi a la tenacitat

Des de l'any 2006, el dia 3 de cada mes familiars de les víctimes de l'accident del metro de València s'han concentrat a la plaça de la Mare de Déu per reivindicar una investigació a fons sobre el sinistre, investigació que el PP els ha negat des del primer dia. Divendres, 3 de juliol, va tenir lloc la darrera concentració, que en aquest cas no va ser reivindicativa sinó per celebrar la creació d'una nova comissió d'investigació a les Corts Valencianes. Ha estat la primera decisió adoptada pel nou govern valencià, que com era d'esperar té el suport de tots els grups parlamentaris excepte dels populars. Els familiars i amics de les víctimes han hagut de suportar al llarg d'aquests nou anys totes les maniobres possibles del PP per silenciar el cas. Han hagut de patir el menyspreu d'un govern, d'un partit, que, lluny de treballar per aclarir les causes del sinistre, ha fet mans i mànigues per entorpir les investigacions judicials i parlamentàries, amagant proves i, fins i tot, alliçonant els seus testimonis sobre què havien de declarar, en alguns casos faltant a la veritat. Tot per no haver d'assumir responsabilitats polítiques: cap responsable del govern valencià, ni de l'empresa del metro, ha plegat per aquests fets.

"Han fet possible el que el PP volia que fos impossible: que se sabés la veritat"

Veient aquest tracte deshonest, veient aquest comportament que voreja el delicte, els familiars i amics de les víctimes no han defallit ni un segon i nou anys després poden sentir-se ben orgullosos de la feina feta: han aconseguit que els cas es reobrís als tribunals, hi ha una investigació oberta al Parlament Europeu i es constituirà una nova comissió a les Corts. La tenacitat que ha demostrat l'Associació de Víctimes del Metro 3 de Juliol ha fet possible el que el Partit Popular, amb Francisco Camps al capdavant, ha volgut que fos impossible: que s'esbrinin les causes de l'accident i que es busquin responsables –si és que n'hi ha. En definitiva, que se sabés la veritat.

Desclot

Visca la revolució?

Grècia ha dit que no. Les interpretacions d'aquesta negativa no són clares. La majoria dels grecs semblen més aviat haver donat un vot de confiança –de confiança nacional– a Alexis Tsipras. Què podien fer, si no? Si els votants haguessin castigat el seu govern ben segur que les conseqüències haurien estat més dramàtiques. Quina alternativa real té ara mateix Syriza? L'extrema dreta? O l'extrema descomposició de la dreta? El no dels grecs no sembla aquesta vegada llançat contra la Unió Europea. Ni tan sols contra la pantomima de la Trilateral. Considerar que aquest rebuig reclama la sortida de la UE o la reivindicació de la dracma és segurament excessiu. La majoria dels grecs avalen el seu govern i els seus volantins diplomàtics per reivindicar-se. I pretenen donar-los més força en un torcebraç en què tenen poc a perdre i alguna cosa a guanyar. Com més guanyin millor, mentre la corda no es trenqui. Qui es pensi que Tsipras farà servir el resultat per emprendre una aventura en solitari al costat de Rússia s'equivoca. Perquè Vladímir Putin no pot substituir el suport financer del Banc Central Europeu, el Fons Monetari Internacional i els estats de la Unió. La munició que ha donat el referèndum reforçarà l'argúcia diplomàtica del govern grec. El problema, però, es manté. Perquè les pretensions totals de Grècia són inacceptables per a la UE i per a qualsevol sigla intel·ligible. Tsipras avui és més fort. Continuarà negociant. Grècia ha dit que no. Visca la revolució... *ma non troppo*.

Vicent Sanchis

Les cares de la notícia

PRIMER MINISTRE DE GRÈCIA

Alexis Tsipras

Aposta guanyada

El president grec va posar en joc el seu capital polític, la credibilitat i fins i tot el càrrec convocant el referèndum i defensant el no; la seva victòria ha estat contundent, reforça la seva figura i la seva posició davant la UE, que ara té la pilota a la seva teulada. Falta veure la reacció europea.

ESCRIPTORA

Paula Hawkins

Tren cap a l'èxit

La periodista i escriptora zimbabuesa és l'autora de l'últim *best seller* mundial, *La noia del tren*. Una novel·la que l'ha fet sortir de l'anonimat i de la qual ha venut més de cinc milions d'exemplars en sis mesos, superant *El codi Da Vinci*, *Harry Potter i 50 ombres d'en Grey,* que no van assolir aquestes xifres.

JUGADOR XILÈ DEL FC BARCELONA

Claudio Bravo

Una temporada rodona

L'únic futbolista que ha aconseguit el ple, guanyar tots els títols que ha disputat durant la temporada, és el porter del Barça i capità de la selecció de Xile, que amb el Barça va guanyar lliga, copa i Champions i, dissabte a la nit amb la selecció de Xile, es va proclamar campió de la copa Amèrica.

EDITORIAL

Cada cop més vulnerables

La civilització d'una societat es mesura també a través de la seva capacitat d'ajudar els qui ho necessiten, una franja de la població que –tal com acaba de constatar la Taula del Tercer Sector– no para de créixer. Catalunya ja es divideix entre els qui arriben a final de mes i els qui es poden permetre donar un cop de mà als qui es queden a mig camí. I aquesta tendència està molt lluny de canviar. Durant el 2014, segons el primer baròmetre de l'entitat, un 3,4 per cent més de gent va sol·licitar l'empara de les entitats solidàries, un augment que, segons les conclusions del mateix informe, fa que comenci a perillar la capacitat d'atendre aquesta demanda de manera adequada.

L'atenció als necessitats també ha estat torpedinada per la crisi. Les donacions privades han disminuït i es mantenen les ajudes públiques, alhora que creix el voluntariat, aquesta qualitat humana que fa que un país se senti orgullós d'ell mateix. Més de la meitat de les llars monoparentals amb almenys un fill estan en risc de pobresa a Catalunya, segons dades de l'ONG Save the Children, un altre indicador que afegeix preocupació a la situació que vivim. A més, el vuitanta dos per cent d'aquests casos els encapçalen mares, la meitat de les quals estan excloses del mercat laboral o treballen en condicions precàries.

La demanda d'ajuda social, doncs, es cronificarà, aquest és el diagnòstic de les persones que treballen al capdavant de les organitzacions que es preocupen dels altres. La part positiva és que els ingressos totals destinats a l'ajuda social han crescut un 2,9 per cent després d'anys de davallada. Senyal que socialment ens estem empobrint però no pas en solidaritat.